

عنوان مقاله:

ارائه مدل سنجش و گزارشگری سرمایه فکری در آموزش عالی: با تأکید بر رهیافتهایی برای دانشکده‌های حسابداری و علوم مالی

محل انتشار:

دهمین همایش ملی حسابداری ایران (سال: 1391)

تعداد صفحات اصل مقاله: 34

نویسندگان:

غلامحسین تقی نتاج - عضو هیئت علمی دانشگاه امام حسین (ع)

محمد مهدی مومن زاده - کارشناسی حسابداری

خلاصه مقاله:

سرمایه‌های فکری هسته اصلی دانش و بزرگ‌ترین دارایی دانشگاه‌ها و مؤسسات آموزش عالی است. سازمان‌های دانش‌بنیان، جهت کسب مزیت رقابتی پایدار، نیازمند شناسایی و مدیریت آگاهانه و نظام‌مند سرمایه‌های فکری خود می‌باشند. به همین منظور طراحی و بکارگیری رویکردی مناسب برای شناسایی، ارزیابی و مدیریت سرمایه‌های فکری آنها از اهمیت به‌سزایی برخوردار است. این پژوهش از نظر هدف، کاربردی و از نوع پژوهش‌های کیفی تحلیل محتوا است. روش آن نیز توصیفی/کتابخانه‌ای (بررسی اسناد و مدارک) می‌باشد و با رویکردی فرا تحلیلی انجام گرفته است. بر مبنای مطالعات نظری، سرمایه فکری به سه بخش یعنی سرمایه انسانی، سرمایه ساختاری و سرمایه ارتباطی تقسیم و در ادامه الگویی شامل پنج گام اساسی به منظور تدوین شاخصها و گزارشگری سرمایه‌های فکری ارائه شد. این الگو به منظور گزارشگری مربوطتر و قابل اتکا تر، از صورتهای وضعیت، عملکرد و گزارش روند سرمایه‌های فکری بهره می‌جوید. در پایان نیز رهیافتهایی به منظور توسعه، شناسایی، سنجش و گزارش سرمایه‌های فکری در دانشکده‌های حسابداری و علوم مالی بیان شده است

کلمات کلیدی:

سرمایه فکری، دانشگاه‌ها، مدل گزارشگری سرمایه فکری، آموزش عالی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/183641>

